

В основу пропорційного методу покладено принцип визначення терміну амортизації у вигляді передбачуваного обсягу виробництва продукції, а не конкретного періоду часового загального обсягу виробництва продукції.

Відмінність методу зменшуваного залишку від лінійного метод полягає в тому, що при розрахунку річної суми амортизації замість первісної вартості кожного разу береться залишкова вартість активу на початок розрахункового періоду, яка множиться на постійний множник, так звану норму амортизації k , яка виражена в частках або у відсотках залишкової вартості.

Нематеріальні активи відіграють важливу роль, так як вони можуть змінювати позиції компаній на ринку. Існує кілька методів оцінки нематеріальних активів таких як розрахунок вартості гіпотетичного рояліті, дисконтування (капіталізація) в доходах (копійчану потоках), дисконтування (капіталізація) економії витрат, але який метод амортизації і метод оцінки обрати це залежить від кожної компанії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аксьонов А.П. Розрахунок ціни ліцензії: Методичні вказівки до практичних занять з курсу «Управління нематеріальними активами».
2. Корпоративний фінансовий менеджмент : веб-сайт. URL: https://stud.com.ua/13424/finans/otsinka_nematerialnih_aktiviv
3. Модільяні Ф., Міллер М. Скільки коштує фірма? теорема ММ

Олексій Суханов,
студент 5 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **І. С. Ладунка,**
к. екон. н., доцент (БДПУ)

ПОКРАЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ПІДПРИЄМСТВА

Для покращення економічної складової підприємства необхідно постійно виявляти проблеми, які існують і виникають в процесі діяльності даного підприємства, контролювати увесь спектр можливих реальних загроз, які можуть з'являтися в процесі фінансово-господарської діяльності підприємства. Особливо це актуально в нашій країні в умовах економічної дестабілізації, що може спричиняти різні економічні ризики і доводити підприємство до межі банкрутства. Своєчасний і ефективний управлінський процес дозволяє постійно корегувати і відслідковувати можливі економічні ризики, які можуть спричиняти погіршення фінансово-господарської діяльності фірми. В процесі діяльності потрібно постійно відслідковувати також діяльність конкурентів і прораховувати можливі наслідки, які можуть виникати із-за діяльності конкурентів, а також контролювати стан ринку збуту послуг і товарів.

Велику увагу керівництву підприємства потрібно приділяти постійному контролю змін у нормативно-правовій базі, своєчасно реагувати на ці зміни і вживати відповідні заходи в процесі діяльності. Постійно

потрібно відслідковувати за сучасними досягненнями і науково-технічним прогресом в даній галузі, втілювати енергоефективні та енергозберігаючі технології.

Багато кризових ситуацій на підприємствах виникає із за того, що підприємства не залучені в систему заставних зобов'язань щодо власного майна; не володіють маркетинговою політикою або помилково її тлумачать і здійснюють; недостатньо жорстко проводять планування або реалізацію планів, в результаті чого у керівників можуть виникати помилки при ухваленні важливих рішень; несвоєчасне реагування на несподівану появу на ринку нових, сильних конкурентів; неякісна технічна та організаційно-технологічна підготовка виробництва; неправильно або недостатньо продумана інноваційна політика; відсутність належної уваги до стратегічного планування, недооцінка або незнання методів формування бюджету; відсутність необхідного резерву для безкризової роботи підприємства.

Наведені причини не можуть охопити усі можливі кризові випадки. Доречно зазначити, що важливим фактором економічної стійкості є її гнучкість, гнучкість всієї системи управління, під якою розуміють здатність системи пристосовуватись до зовнішніх умов, що постійно змінюються. Гнучкість управління економічною стійкістю забезпечується застосуванням відповідних алгоритмів управління, а також різними технічними й організаційними заходами, оскільки перебіг економічних процесів у часі має динамічний характер і в умовах гострої конкуренції потребує від підприємств швидкої адаптації до мінливих умов зовнішнього і внутрішнього середовища. У цих умовах виграє те підприємство, яке швидше ніж інші пристосується до реалій часу й адаптується до нових незвичних для нього умов.

Важливим фактором на сучасному підприємстві є встановлення камер відеоспостереження, що дозволяє не тільки перевіряти ефективність роботи персоналу, але і забезпечує їхню власну безпеку.

Важливу роль на підприємстві відіграє система преміювання і система штрафів, що значно стимулює персонал до якісного виконання роботи.

Постійне і своєчасне виконання і додержання трудового та податкового законодавства на підприємстві, як персоналу так і адміністрації також суттєво покращує економічну складову підприємства і допомагає приймати персонал на конкурсній основі (те підприємство, де виконуються вимоги трудового і податкового законодавства приваблює кваліфіковані кадри).

Покращення економічної складової підприємства передбачає його економічну самостійність, яка має виявлятися насамперед у здійсненні контролю за ефективним використанням власних ресурсів та у можливості найповнішого використання конкурентних переваг підприємства для підняття продуктивності праці.

Таким чином, покращення економічної складової підприємства залежить від багатьох факторів, основні з яких приведені в вищенаведених тезах. Всі ці фактори сприяють покращенню економічної складової підприємства в умовах мінливого внутрішнього і зовнішнього середовища.

Тільки інтегрована сукупність цих факторів забезпечує повноцінне функціонування, здатність протидіяти ризикам у конкурентному середовищі з урахуванням існуючих умов господарювання та пристосування до них.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абросимов И.Д., Медведев В.П. Менеджмент как система управления хозяйственной деятельностью / Мокс. ин-т междунар. Бизнеса. – М.: Знание, 2002. – 96с.
2. Білик М.Д. Сутність і оцінка фінансового стану підприємств // Фінанси України. – 2008. – №3. – С.117-128.
3. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: Навч. посібник. – К.: ЦУЛ, 2003. – 504с. 2003. -№9.

Христина Степанова,
студентка 6 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник **П.В. Захарченко,**
д.е.н., професор (БДПУ)

ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІЧНИХ КРИЗ

Поняття «криза» має багато трактувань. "Класичне" економічне поняття кризи означає не бажану і драматичну фазу в ринковій економічній системі, що характеризується коливаннями і негативними явищами, перешкодами. У цьому сенсі поняття кризи довгий час утримувало місце в схемі теорій кон'юнктури економічного розвитку.

Як відомо, сучасне суспільство прагне до постійного поліпшення рівня й умов життя, які може забезпечити тільки стійкий економічний ріст. Однак спостереження показують, що довгостроковий економічний ріст не є рівномірним, а постійно переривається періодами економічної нестабільності. Підйоми і спади рівнів економічної активності, що ідуть один за одним прийнято називати економічним циклом. Криза – найважливіша фаза циклу, яка починає і завершує його. У ній зосереджено основні ознаки циклічного процесу відтворення. Сутність кризи – різке порушення існуючої економічної рівноваги внаслідок диспропорцій у процесі відтворення, що різко зростають. Відбувається падіння рівнів заробітної плати, прибутку, інвестицій, цін. Через «омертвіння» капіталу у вигляді нереалізованих товарів фірми відчувають брак грошових коштів для поточних платежів, тому швидко зростає плата за кредит — ставка позичкового процента. Курси цінних паперів падають, настає хвиля банкрутств і масового закриття підприємств. Криза завершується з початком депресії.

Необхідність розробки методик ранньої ідентифікації економічних криз диктується як світовим, так і українським досвідом. В роботі приведено сукупність моделей аналізу різних фаз економічного циклу, заснованих на принципі мультиплікатора-акселератора, за допомогою яких можна провести ефективний ситуаційний аналіз кризових ситуацій в економіці країни. Один з найбільш поширених підходів до такого дослідження виходить з неокейнсіанської теорії взаємодії механізмів